

Галина КУТАЩУК

**ГУЦУЛЬСЬКІ
ПРИПОВІДКИ ТА ПРОКЛЬОНИ
ГАЛИЦЬКОЇ ВЕРХОВИНЩИНИ**

“Лисаний Камінь”

Косів
2024

УДК 821.161.2
ББК 84.4(Укр6)
?

Кутащук Г.
К 95 **Гуцульські приповідки та прокльони галицької Верховин-**
щини/Кутащук – Косів: Писаний Камінь, 2024 – 48 с.

ББК 84.4 (УКР6)

© Г. Кутащук, 2024
© Видавництво
«Писаний Камінь», 2024

А

А грім би ті спалив!
А з губи та в груди.
А далі си свищі – барабуля ни луплена з росолом си хлище.
А колька би їх уколола, а смерека би ті втяла і шлях би
їх трафив!
А кров би ті залила!
А кривця би ті застила!
А кривця би ті нагла залила!
А натєгло би ті!
А ни дочікав бес с'їтого Великодня, тай горів бис у пеклі!
А ни дочікав бис завтрашної днинки!
А ни кинув бис си!
А онімів бис!
А пропав бис пропадом!
А пропадня би ті!
А розсївбисси на маки – макенні.
А ручки би ті повсихали!
А то вже шо буде: чи цап, чи баран.
А то буде з того боку Великодня.
А шлях би ті трафив!
– А шо з ними робити?
– Натерти чісником тай спалити.
– А шо, кумочко, буде дощ?
– Або буде, або ні, бо я найшла в себе воші дві...
– А шо, кумочко, буде дощ?
– Буде, бо я найшла на п..ді вош...
– А шо ти знаєш? Я більше пропив, ніж ти маєш...
– А шо ше вмієш робити?
– Бомби плещу...
– А шо я ше маю робити?
– Плювати тай ловити.
А я пані, ти мня не руш, в мене п..ка, ек капелюш.
А я шила, вишивала, загубила голку, а нитками ни

дошила, бо згубила голку.
Аби Бог ни дав в біданки п..ди просити.
Аби Ваш прорік через каглу з хати з димом утік.
Аби Ви так упали на ніс, ек Ви правду сказали.
Аби ворона так жила (дихала), шо тогід здохла (згибла).
Аби все ладом, аби миром.
Аби дощік видмочів, аби лінивий припочів.
Аби жили, ни тужили, аби добро корзаном носили.
Аби за ці гроші купила собі білі кальоші.
Аби здоров той, хто винен.
Аби знате, шо в кума пите.
Аби ек дома цілу ніч дверми скрипів – ніхто і гривні ни даст.
Аби иким оком кинув, то молоко кисне.
Аби йка основа, то ткання треба.
Аби коса добре косила, її траба файно виріхтувати.
Аби ми водно так «бідували», ек сагодне.
Аби на твоїй лисині вош си завела!
Аби ни гутіла, ек свиня кнуря.
Аби ни потік, поки я ни втік.
Аби ніхто ни був без свої жінки і без свої хати.
Аби так ворона дихала, шо рік тому здохла.
Аби так біда дихала, ікшо це правда.
Аби Ти лиш тогди бідувала, ек сама захочеш.
Аби тільки жури було.
Аби тобі си ни розвело, а мені си ни звело.
Аби тогди Ти оженивси, коли в мене волос на долони виросте.
Аби чоловік ек ворона, але своя оборона.
Аби шош мати, то траба про господарьку дбати, тай менше спати.
Аби чоловік ек постіл, то всьо рівно тегни його за стіл.
Аби я за тобов ни бігав, ек циган за кобилов.
Або цап або баран, инакше ни буде.
Агі, шо наша мамка дівка...

Але хтос мене згадав, ек с...ти сідав.
Ану ни прибагайте прибаги!
Ану пиши, тай лиши.

Б

Баба з фіри – кобилі лекше.
Баба скривиласи, ек середа на п'єтницю.
Баба, шо дріть преде.
Бабо! Або суда, або тудя! Бо свічка догорає.
Байка, шо ни дощ. Ни від цього пси здихають.
Баран мене пизнав, а я його – ні.
Без Бога ни до порога, а кулешу саму стешу.
Без дисципліни і військо гине.
Без муки нима розлуки.
Без напасти – ни пропасти, без смерти ни вмерти.
Без праці нима ничьо в с...ці.
Без сварки – нима господарки.
Без олію ни зомлію, а кулешу й саму стешу.
Береженого й Бог береже.
«Береженого й Бог береже» – сказала монашка,
надягаючи на свічку презерватив.
Бери Мошку потрошку – тай вибереш багато.
Бигме брешу, але по правді.
Бигме, шо так було.
Бігає, ек лисиця за курми.
Біда біду найде, ше й сонце ни зайде.
Біда біду перебуде, – одна мине, друга буде.
Біда в Городенці, ек нима в мошенці.
Біда, ек жінка бліда. А ек рум'єна – то кажут, шо п'єна.
Біда. На біді волосі, тай за тим голосе.
Біда ни Йван, штудерний Йван, украв онучу тай корзан.
Біда старшя від світа.
Біді й Бог си з дороги вступає.

Бідна, ек миш церьковна.
Бідному би ни додав, а богачєви – би ни доробив.
Біду треба чісати рідким гребенем, аби ни вкракати.
Більмо окуви ни шкодит, лиш то шо ни видит.
Бліє, ек вивця у штрийбані.
Бог дав – Бог забрав.
Бог дав горівку, а чорт украв мірку.
Бог дав день, а дітько – гості.
Бог дав природу – тай люди взєли у моду.
Бог дав сраку – от я і сижу.
Бог ни скорий, а влучний.
Бог у дзвін, а біда у клепало.
Богачєви и кугут несєтси, а бідному і курка ни несєтси.
Боже крий ґазду від гаразду, а бідного від шкоди.
Боршіку любєнький, прибутчіку дорогєнький.
Борщ без м'єса – то є зупа, хлоп без вуса – то є дупа.
Брєхати – ни колом махати.
Брєхача тежче ймити, ек хорошого пса.
Брєхня раз колач їст.
Був битий міхом у голову.
Буває, шо й п'єний співає.
Буває, шо й свиня схожя на їжя, лиш фіст ни такий.
Будє дристати широко, ек верєня, а тонко, ек волос.
Будє їй, бо вип'є, безчість.
Будє погода на печений хліб.
Будь вірним в малому.
Будь старцем, але гоноровим.
Було ни Савити, ни Варварити, а на сорочку пазити.
Брат за брата, а бриндза за гроші.
Брєхати – ни колом махати.
Брєши, та май міру.
Будьтє ек у себе дома, але ни забувайтє, шо у гостях.

В

В горбах газдувати, шо скалу лупати.
В горечу піч дров багато ни треба.
В доброго мужа жінка, ек ружа.
В кім лихота – в тім доброта.
В мішок с...ти, а на під складати.
В мене душа ни кальбуцька, хоче того шо и людська.
В нас без пригод, ек без пряників.
В сердитого старця вонно тайстра порожна.
В соломі спит – зубами чухаїтси.
В своєму оці колоди ни видит, а в чужому зашколобку
видит.
В сраці був, г..но видів.
В сраці Штефанови пиво.
В фіст, і в гриву.
В хаті каплі горівки нима, а Ви ше про хліб думаєте.
Валит, ек німий до суду.
Валеєтси, ек жук у беледзі.
Василь бабі тітка в первих.
Ватра горит, а ничьо си ни варит.
Вже нима ни Йванка, ни збанка.
Везе, ек обисраному.
Везе, ек потопленікови.
Вей! Вей! Вей! Жида на курмей! А жирівку на линівку,
тай веди в толоку.
Великий ганч ни вірити в свою путерю.
Вербові дрива, козечий кожух, жіночий ґрунт дуже
«добре» ґріют.
Веснене рівноденне – а снігу по церьковні вікна.
Видколи світ світом – ни був жебрак війтом.
Видкривайте браму, бо я йду из храму.
Виєснилося, ек риб'є око.
Ви говоріт – хоч камінь держіт.
Ви так видивилиси, ек малпа на газету.

Вилами по воді писано.
Вилізло шило з мішка.
Випендрюєтси, ек муха на мотоцикли.
Випив три – і морду три.
Виспаласи... Єк Штефура в небі...
Ви хочете, аби лупайлівський слуга зробив роботу, а не ви?
Вівця – вбери хата. Дівка – розбери хата.
Вівця – то кожух, свита і душа сита.
Від гороху будеш ср..ти троху, а від бобу – добу.
Від душі люблю, від душі ненавижу.
Від земни ни багатий, а горбатий.
Від неба ни видкити, а від земні висит.
Від сира голу сива.
Від студеного зуб на зуб скаче.
Від такого чую, тай си ни дивую.
Від чаю погано тручею, від солонини – до білої днини.
Від чаю – славу втрачею.
Відпадає, ек гумка від трусів.
Він нас так любить, ек пси діда у вузькій вулиці.
Вінчене – ни скінчине.
Він ше нам покаже Штефана у бербеници.
Вітає... з одним струпом на цілу голу.
Вода ни квасніє, дурний ни марніє.
Вода тече – ни квасніє, дурний жие – ни старіє.
Волосся до волосся, тіло до тіла, тай буде діло...
Волосся до волосся, тіло до тіла... Чим більше тулиться,
тим більше хочеться.
Волочіси, куда волочіси, а вмирати д'міні прийдеш.
Восени лижка дощу, а за відро болота, а навесні відро
дощу, а за лижку болота.
Всі слабі, лиш Иван килавий дужий.
Вставай бідний (прілий), бо день білий.
Встань гниде, най вош седе.
Всьо життє болюче, ни окаюче.

Всьо йде з Петрового дня.
Всьо си минуло, ек сумне видінне.
Втворей ворота най вийде Юрко сирота.

Г

Габовз Гафі з черешнями.
Гаврило захвав х.. у чорнило.
Гаразд довгий та широкий, а біда довга та тонка.
Гаразд у шпарку лізе, а біда двері отвореє.
Гарбуз росте, а корінь сохне...
Г..но, дедю, а ни кукуц.
Гнав дідько Катерину згори на долину. Загнав у потік,
шош зробив – тай утік.
Говорила, їхала та здибала віхала.
Говорила небіжка, тай сконала.
Голод – ни брат.
Голодній кумі одно на умі.
Гонору повні бисаги, а розуму на мошенку нима.
Гопаласи, гопаласи, гопаласи дівка, а вна би си ни
гопала, ек би ни горівка.
Гора з горов си ни сходе, а люде за першої нагоди.
Гора справа, гора зліва – гектар землі з неба.
Горіла, загасла. Екби п..да зуби мала – то траву би пасла.
Госпидку поможи, аби я ше раз зголоднів.
Гріх ни йде у рот, а з рота.
Гріх у міх, а зверхі буком.
Гроші – мара : сьгодні є, а завтра нима...
Грузь болоту дає гану.
Гуртом добре й маму з татом бити.
Густо див'юси, рідко вижу.
Гуцул гуцулує, а гуцулка ловит миші, гуцула годує.

Г

Газдиня тримає три вугли в своїй хаті, а її чоловік – четвертий.

Газду видко по плотови, а газдиню по котови.

Гайда бреше – вітер несе.

Д

Дав Бог хліба – дай Боже масла.

Давай браточку! Ни відти розкупорив бочку!

Дай, Боже, їм здоров'ї тай г..но коров'є.

Дай зубе чіснику.

Даю за простибих за Павлову душу.

Два в драку, третий – в сраку.

Два городи обробила, одна диня лиш зродила.

Два третого ни ждуть. Запрегають, тай идуть.

Двері хочут зупи.

Де бик напасси, там си і вис...вси.

Де газда ни ходит, там и хліб ни родит.

Де дві газдині в хаті, там ни підметено.

Де дідо – там і свічка.

Де зв'язка попелу на даху.

Де є горівка – там добра нима.

Де є капуста – там хата ни пустка.

Де кінь напасси – там і обисравси.

Де коровка напаслася – там і вис..си.

Де ложка меду – там дві г...на.

Де люб'є – то ни чісти, а де ни люб'є – то ни йди.

Де мама родила – там і земня мила.

Де маржина – там и шкода.

Де немає худоби – там нима шкоди.

Де пень колоду тєгне.

Де родивси – там і пригодивси.

Де сміх – там і плач.
Делеко – ек від стола до рта.
Делеко сховаєш – близко найдеш.
дерев'єне горит, а цеглове валити.
День «бугая». Ни робила моя мама и ни роб'ю й я.
День – телень, аби пройшов день.
Десіть бід на один обід.
Дешева риба – погана юшка.
Дивиси, бо дам у шнобиль.
Дивиси в себе пид носом, ек у чужого під лісом.
Дивитси, ек босий на гадину.
Дивитси, ек старец на побиту хату.
Дитина сирота, а рот – ек ворота.
Дитина так ек віск си робит.
Дівка – ек верба: прийметси хоть-де.
Дівчета, чого воркочите? – Я й так знаю, чого ви хочите.
Дівочого села нидде нима.
Діда червак точі, а дідо ше баби шукає.
Дідо косит, баба леже; дід закотит праву ногу, баба
каже: «Слава Богу».
Дійте багато молока! – Дою, коби лиш давала.
Діла, ек у Скуматчука. (завжди все погано)
Діти за лавицу, тато за палицу.
Декую Вам и Богу светому, шо дали їсти гнилому.
Декую Вам, шо подякували нам.
Декую собі, мені й тому, шо попоїв.
Декую,шо приходили, простибих шо пишли.
До сране то дбанне.
До сухих дров великої ватри ни треба.
До чісу глек воду носит.
Добра ріка з поточінами.
Добре аби кожний чоловік дивився на свої холеви.
Добре звестися, ек лихо виддатиси.
Добре тата гуртом бити.
Добрий газда ніколи ни виходить з роботи.

Добрий день. Вийшов дітько з конопель.
Добрий дурному брат.
Добрий, ек божінька.
Добрий звич – ни позич.
Добрий чоловік – дурневи брат.
Добрі сусіди – кращі за поганих рідних.
Добру пічник поклав піч. Так, шо кіт у Петра з братрури
ни вилазит.
Доки мамка жила – то й я жила. Мамка тикала, а я –
микала.
Доки сонце зийде – роса очі виїст.
Донька шиє, тай співає, мама плаче – й розшиває.
Доти дурень розумний, поки мовчить.
Дощ у маю – то нам і агроном по ...ю, а потому мраки –
то й голова до сраки.
Дощу й смерті не треба просити в Господа Бога.
Дримба в роті – Настя в роботі.
Другий з дуба паде – та й ше припочиває.
Другому більше, собі – менше.
Дубові ного, медвежя сила.
Дурна голу. Таков головов вуши годувати тай під
автобус.
Дурне діло ни хитре.
Дурний, ек сухий корзан з поду.
Дурний си ни додивит, а розумний си ни подивуєт.
Дурні нарубали дров, а винна сокира.
Дурний співає дурної.
Дурні пішли ліс білити.
Дурного ирсти, а дурне каже – пусти.
Дурному водно весело.
Дурному ни скучно й самому.
Душя полетіла, а ноги на місці.

Є

Є багато – поділімси, є мало – поживімси.
Є – увійдетси, нима – обійдетси.
Є шо розказувати, та нима шо слухати...
Єк баба ни хоче – то шо ти зробиш?
Єк би ватру ни пидпалив, дим би ни куриwси.
Єк бідний си женит – то й ніч коротка.
Єк Бог дає – то значить так і має бути.
Єк Бог розум видбере, то його ниекий коваль ни вкує.
Єк буханка хліба в голодного в руках.
Єк грім ни загримит, то чоловік си ни перехрестит.
Єк запишнився, шо слинов вдавивси.
Єк здоров'ї? – Гірше, єк було, крашше, єк буде...
Єк зранку збреше, то ввечері вже ни пізнаст.
Єк зранку, так і до останку.
Єк є в торбі, то седиш будь де при горбі.
Єк є я і ти – то є до кого прийти!
Єк є сни коваль, то и вуглі ни погань.
Єк кіт ни має шо робити, то лиже ейця.
Єк кортит – най Бог простит.
Єк кота нима дома, то миши роб'є, шо хоче.
Єк лихо – то най буде в череві лихо.
Єк мало – поживімси, єк є багато – поділімси.
Єк мине 60, то вже тихо сєдь.
Єк молодий – то думає, шо Бога за бороду имив.
Єк назвавси грибом – то лізь у борщ.
Єк нашого брата ни бий, то завше слабий.
Єк ни били – то добре гостили.
Єк ни вдастси – мені здастси.
Єк ни вміє срака срати, то най ни беретси.
Єк ни виддастси – то й дома здастси.
Єк ни втвориш ворота, то ни ввийде свинота.
Єк ни воли, то кили.
Єк ни горб, то кили.

Єк ни кили, то могили, єк срачка, то пердячка.
Єк ни коваль, то й вуглі ни погань.
Єк ни лихо, - то сиди тихо.
Єк ни наїласи, то ни налижуси.
Єк ни пень завеликий – то кінь занизький.
Єк ни по міні, п'ю – й ни буде міні...
Єк ни полюбит брудно, то і на чисто трудно...
Єк ни почурит – то капне.
Єк ни срака, то дошка.
Єк ни трафітси лижка меду, то дві гивна.
Єк нима дощу в маю, то агроном по х..
Єк перехвалене, то вже пересолене.
Єк показав Штефана у бербеници... (сварився)
Єк потопаю, за стебло си хапаю.
Єк привикне пердіти – то і в церкві пердітима.
Єк робит – то змерзає, а єк їст – то впріває.
Єк роб'ю – то змерзаю, а єк їм – то впріваю.
Єк спушшений пес ни має буди, так і лайдака ни має
господарки.
Єк сп'ют – то їсти ни просі.
Єк ти жиєш? – Єк ни з'їде, то посаде.
Єк ті моцну – то там коцну.
Єк то давно було... Дівка всім давала п..., тріперу ни
було.
Єк учуєш голос клеvця – то ни скоро буде дома «вівця»
Єк ходитси – так і маєтси.
Єк хочеш мати ворога – позич йому грошей.
Єк хочут пса бити, то бук наоде.
Єк я вже за плотом – то най хоть и по коліна болота.
Євивси Иван з армії...
Єкби знала моя мамко, шо може тот Юрій, то ти мене би
сховала у бджолиний вулий...
Єкби ни їв та й ни срава, то купив би Станислав.
Єкби ни плішка, тай ни мох – то майстер би з голоду
здох.

Єкби ни der і не das, - то були би німці з нас.
Єкби рахував сир тай масло – то ни їв би пирогів.
Єкби си ни Савила і ни Варварила, на той світ гола би си
ни відправила.
Єкшо людина ни гет думає мозком, то вна така розумна,
ек лоші Мошкове. Шо всере – то й нюхає.
Єкшо рука ни від пера, срака ни від крісла.
Єкшо хочеш мати публіку – то иди в Слупійку.

Ж

Ждав дід на мід, тай втратив обід.
Жди, псе, поки кобила здохне!
Жид... Вітер віє – він біжит.
Жидівське пару – від двох до сто.
Жиє ек пан під мостом.
Жиє ек пес з котом.
Жиємо, як брати, а рахуємоси ек жиди.
Жиймо, ек брати, а рахуймо си, ек жиди.
Жили смих – ни була смих, ек вмру – то ни буду.
Жінка без живота, ек машина без буфера.
Жінка в машині – шо поросі в автобусі.
Жінка ни бита – ек коса ни клепана.
Жінка ни бита – ек хата ни метена.
Жінка ни тікає від колача, а лиш від бича.
Жінка – то є хата. Любаска – ек вбиральня. Сходив по
маленькому – і до хати.
Жінки – це святе. На камени би си родили.
Жінки зазирают у п..., ек ворона в кістку.
Жінці лиш можна тогди вірити, коли руки складе.
Жеба болоту дає гану.
Жите біжит, ек вітер дме з вершків у долини...

З

- З барана чую, тай си ни дивую.
З великого грому – малий дошъ.
З великої хмари – малий дошъ.
З вірою легше і жити, і помирати.
З водов ші ніхто си ни посварив... Тиму й лишеньки
 свиня ходи тни вмита.
З встиду бесіда вилазит.
З гівна кулеші не буде.
З гівна кулеші ни звариш.
З Голов... А дідько би тобов молов...
З дешевого м'яса зупа рідка.
З живого нима віри.
З келавими допомоганниками хіба жеби різати, а ни
 вгодовані свині.
З курви газдиню ше можна зробити, а з газдині курву –
 ні.
З любви дідо бабі очі видер.
З него така користь в хаті, ек з трутня в вулику.
З одного дерева є хрест тай лопата.
З радости ше всеке буває.
З рота тай Тобі у пазуху.
З сокирою легше днини дочекати.
З сокирою сон спокійніший.
З талерця видельцями, а з землі руками.
З міліційов ни дружи, а жинці правду ни кажи.
З него толку, ек з цапа молока.
З ним ліпше ничьо собі ни зачинати.
З тим шо йо, хіба би ні.
З однов саков на штири ярмарки.
З одного дерева є хрест тай лопата.
З чим баба на торг, з тим і з торгу.
З чужого коня хоч серед води злази.
З швачки нима богачки.

З-під Божого сонечка ніхто си ни сховає.
З-під чоловіка вкради, перед чоловіком поклади.
За 50-ку буде все в порядку.
За «ни знаю» - ни караю, а за шо те п...и дати?
За добре спанє коротке сране.
За здоров'є Ваше у горло наше.
За злагоду у сім'ї і любов збоку.
За компанію й жид повісивси.
За лежу ни дають одежу.
За міхом води – тай шше приходи.
За своє ся упоминайте, а чужого не чіпайте без суду і
права, бо чуже – то святе.
За солодкі ночі вилазе очі.
За царя пенька, коли земля була тонка.
За шо я люблю малі діти? За то, шо в них малі мами.
Забери каліки, бо полом'ю навіки.
Забув, ек заорав.
Забула баба, ек дівков була...
Забули в хатах кагли позатикати, аби на дворі тепло
було.
Заверешиниласи, ек миш у пастці.
Завтра днина ни кивана.
Заграю на сопілку, коли мені гірько.
Заграю на трембіті, аби чути на тім світі.
Задурно добрий сир ... у мишоловці.
Заздрисному чьоловіку пишли дрисні в холошні, ек
ковбки в ризи.
Зазирає, ек ворона в кістку.
Зайве око – зайва морока.
Залізо куй поки вно горече.
Запхати дві ноги в один чобіт.
Застав дурного молитиси, то він собі чоло виб'є.
Застав дурня Богу молитиси, а він поклони б'є.
Затемуйте всі люде, шьо затежні любощі до добра ни
приводі: всьо закінчуєси погано!

Зверхі до пояса ни старіла, від пояса ни хворіла. Аби
було в шо си зібрати, тай перед ким си розібрати.
Згадав, ек с..и сідав, а ек напнувси – то забувси.
Згадала баба тото, ек дівков була.
Здогадаласи Багря телети.
Здоров гости й миром си вертай.
Земня пукла, дідько виштрик.
Зима усі зашепетини находит, тай витрісає.
Злетілиси, ек оси на грушку.
Знайте мою щедрю душу, поки я в горечьці.
Знаютси, ек лисі коні.
Зразу їли й глогазу, а ек си запомогли – тай без вечері
легли.
Зробивси грибом – ліз у борщ.
Зсади мене з молодого, висади на діда.

И

И в чужій хаті треба котови казати на «Ви».
Иду я, бо веперь газету читає.
Из-за жидів и кури дохли.
Ика година? – Перся по другій ходила.
Ика горівка гирька. Аби й ше кілька.
Ика довбня – такий клин, икий тато – такий син.
Ике Риздво, екшо ни плешут коло церкви колідники.
Икогос дідьтя наплодили, шо гляба попоїсти.
Имиласи, ек старец побитої хати.

Й

Йка робота, то така й плата.
Йке їхало, тий таке здибало.
Йикий гість – такий и колач...

Ймило, ек жида за серце.

Йому лиш би добре попоїсти, добре виспатиси, тай побути в молодиці мижи ногами.

Йому так гавкнути, ек старій бабі пернути.

Йому ціле шестє, шо икус стару бабу буде за стегно ймити, а витак усе лекше.

I

I жебі й честь мила.

I їлоси би, пилобиси з чистої миски, чистого горнети, чистої лишки, коби цисе хтос подав...

I сам ни гам, и другому ни дам.

I собі прохолода, - тай людем насолода.

I ти така, і я така, лиш у тебе грубшя «тета» (п..а)

İ

Їж вода, пий вода, ни будеш срати николи.

Їж зубато. (швидко)

Їж шушеничку, а люди най думают, шо буженичку.

Їжте грушку – добра грушка, ек г..но. Акурат на ваші зуби.

Їй так си осердити, ек старій бабі пернути.

Їй так треба діда, ек зайцеви стоп-сигналу.

Їй у рот палец ни клади, бо и ліктя позбудешси.

Їк є у торбі, то ззіш и при горбі.

Їк є у торбі, то седиш и при горбі.

Їк смих кажу, та нічьо ни кажу.

К

Кажи, тай камінь держи.

Кажи, шо добре, - тай буде добре.

Кажут, шо гуцули вирожуютси, шо мову стратили.

Теперішня молодіж мало говорить ріднов, а політературному, але ни зрікаєси свого кореня. Нас віками розкегали, ек кутюги, чужі держави,... але ми трималиси купи.

Кажут, шо тетерка люди, без вібору, мрут екмухи. І то є чіста правда. Далиси взнаки: Чернобиль, усечіна побутова хімія, негаразди тий єньше...

Казав Бог дати, але треба ждати.

Казав Матій, шо буде спокій; казав Йойна, шо буде война; казав Сруль, шо ни стало куль.

Казав Файт, шо буде асфальт, казав Павліна, шо буде грузи по коліна.

Кайтеси люди, Шайчиха вмерла.

Кат ни видів сраки твої.

Кашя – наша, дідів борщ.

Ківайте си троха борше, ни йдіть нібито на страту.

Кілко вовка ни годуй, та вин однако вліс си дивит.

Кілко прийду дивитися на скрипку, а це все цимбали.

Кінец діло фалит.

Кінь на штирєох ногах ти й деколи шпотаєси. То й нима з цего чього дивуватиси з людини.

Кістки би за гробу сторчіли, дідько би на тобі сидів.

Кіт на двір, а миши в данец.

Класна робота... Мама смажит кота.

Книжки писати, то ни капці плести, ци в шинку пивом і горівков торгувати...

Коби Бог дав здоров'ї... - А здоров'ї душу вижене.

Коби поштрик... Аби си трафила.

Коби хліб... А зуби найдутси.

Ковалівка п'є-гуляї, Ковалівка курит, Ковалівка шахти

маї, тий нічим сі ни журит.
Кожда жінка курва, бо п..у має.
Кожда рука д'собі крива.
Кожде хоче свого, лиш жінка чужого.
Кождий сходить з розуму по-свому.
Кожен циган свої кліщі фалит.
Кожна баба свою козу на базарі фалит.
Кожна людина має свої мухи.
Кожний набитий фіглями, ек капущя кров'ю.
Кожному своя година писана.
Коза вовка ни боїтси, поки ни вздрит. А ек уздрит, то
каже: «Е-ме-ме, ни мене».
Коли бідний женився, то и нічь мала.
Коли за шош критикувати, то так «бити» своїх
знакомих, аби и чюжі боєлиси.
Коли рак свисне.
Колис були курви тай гониці, а тепер церковнії
сестриці.
Колис було простіше, але веселіше.
Колисала баба діда на дубовій скрини, ни годна 'го
вколисати, бо дідо си слини.
Коло доброї жони в мужа тріскают штани.
Коло доброго мужа жінка, ек ружа.
Кому в руках, тому і в зубах (то, шо й бути при
«кориті»)
Коня боєтиси ззаду, бика – спереду, а жінки з усіх боків.
Коняка ноги кує, а жеба підкладає.
Копчене м'єсо довше стоїт.
Корова забула, ек телицев була.
Косарі – то великі, то – малі.
Котра година, а я ш ени п'єна.
Котра корова богато риче, то мало молока дає.
Котрий камінь си кочєє – то ни обростає.
Котрі ишли попереду, тепер идут ззаду.
Крашше з добрим чьоловіком загубити, ніж з пустим

шьос собі найти.
Крашше з розумним загубити, ек з дурним найти.
Крашше на гірше водно вимінюють, шше й зрадіють.
Краще сухарі із водою, аніж цукор із бідою.
Краще целюліт в руках, ніж силікон по телевізору.
Кращий мозіль від пива, аніж від роботи.
Кривий, горбатий, аби коло хати.
Крийте вухом землі.
Кругленьке, ек коновка з-під солонини.
Крути, верти, прийшло си вмерти.
Крутити, ек воня у гачях.
Крутитси, ек арчі в оплоті.
Крутитси, ек вуж на пательни.
Куда йдеш? – Д'псови. – Шо несеш? – Г..о любасови.
Кум куму, ек нима кому.
Курва старшя світа. Вна оберне куда лиш хочеш.
Курка ше в гнізді, а вни вже ейця рахуют.
Кусок м'єса, кусок сала, аби п..а рівнов стала.
Куций від безфостого делеко ни відбіг.

Л

Лайдака ни тримаєси своєї газдивки, ек спушшений з ланца пес.
Ласе теле дві корови ссе, а норовисте – й в одної молоко ни висисає...
Ласкаве телетко дві корови ссе.
Легковажному ни помогла гімназія тай наука, бо йму змалку траба було бука.
Лекше нове зробити, ек старе латати.
Летіти тай пердіти – лихо.
Легла ни мнета, встала ни клета.
Лижку сала аби п..а встала.
Литка - п'єтка, стегно – десетка, а п..а – сотка.

Лице таке, ек лишеньки би віжмакана сорочька.
Лиш дурний видказуетси, ек розумний просит.
Лиш ни на здогадь бураків, аби дали капуста.
Лиш циган шкоди ни має, бо ничьо ни тримає.
Лікований умирає 10 раз, а нелікований – раз.
Лінива жинка ни бита, ек коса ни клепана.
Ліпше гнів наперед, чим після.
Ліпше добра коза, ек пуста корова.
Ліпше мати сто добрих, ек одного злого.
Ліпше псови муха, ек бук поза вуха.
Ліпше свої вуши рахувати, ек чужі гроші.
Ліпше у сина під порогом, чім у доньки на лужку.
Лука то дуже файний родитци и николи ни зводитци.
Льос людини, ек худобини.
Люби сина ек свою душу, але за провини тріси ек
грушку-дичьку.
Любий гуцул тежчий від жида на три кілі.
Любит, ек цибулю після чаю.
Любо жити в ріднім краї ек в зимі, так в літі, і на дримбу
вигравати в цім чарівнім світі.
Люде молодії, памнітайте і науку майте, шо приятеля
тогда пізнаеш, ек клопіт маєш.
Людина – ек техніка з'єднана.
Людина, ика багато їст – то велика висираємость.
Люкс, Катери, колгосп, лиш управлінне погане.

М

Мав пес буду і білі фіранки.
Має език, ек пранник.
Майстер від чужих тайстер.
Мала я п...у, звали ї Наташа, вивели вивчєрики в
Скупову на пашу.
Малі діти спати ни дають, а великі – жити.

Малі діти – малі клопоти, а великі – великі клопоти.
Маму ни заслужила, а бабу ни втратила.
Маржина в стайни завше мала бути обернена головою
до сонця, тогди буде добре плодитиси тай ни
слабуватиме.
Маржинка – це Божа роса.
Марш Бурику, ни гавкай! Ти знаєш, шо в мене мамка
вмерла...
Масло до купи, до купи, гості до халупи, до халупи.
Масти полицями, сери лавицями.
Масти Федя медом, а Федьо Федем.
Мацає, ек сліпий зада.
Маю робити три річі : купатиси, чісатиси тай в село бічі.
Маю шесте спереду. Ек зибгаюси – то ззаду.
Мемо жити – мемо видіти, шо дієси на цим світі.
Мене стає на всіх, лиш ни на себе.
Мене ше і в помині ни було.
Мені бербениця молока ни почому, ек Василинку ни
вижу...
Мені за рот мама ни прела.
Мені прохолода і людям насолода.
Менше жрати, бирше срати.
Менше кусати, аби лекше проглигнути.
Менше пишиш – бирше сидіти будеш.
Мертві ж ни ходє...
Мечі подальше, давай побільше.
Ми квапимоси поволи.
Минуласи Иванка сметанка.
Миш любить лиш в одну дирку ходити.
Мій чумайдан! Кому хочу – тому й дам!
Міх айстрі ни товариш.
Мішає мені, ек чірек у сраці.
Многа рука би си світила, многий рай би си запав.
Мовчі, глуха – менше гріха.
Молитися – коліна боле.

Молоде – золоте, а ни то шо ми, старі пердуни...
Молодець проти овець, а проти молодця – вівця.
Молодий борщ із старими дирами.
Молодість даєтси людині аби забезпечити старість.
Молодість ни купиш, а старість - ни продаш.
Моцний, ек дуб, а зваливси, ек гнила колода.
Моя баба газдиня, але ни подарок...

Н

На безрибі і рак риба.
На біду богато ни траба.
На Благовішшіні ни годитси ити в ліс, брати в руки
патики, дерев'єні палиці, и навіть кулешірь, аби ни
накликати на себе гаде...
На голові густо, а в голові пусто.
На горечку лежит, та без пам'єти їст.
На готовій господарці легко газдувати.
На дашку, на дашку... Так си дідько з п...в носит, ек
бідний з торбешков.
На двоє бабка ворожила...
На добрих воду носет.
На дурну голу хоть насрати можна.
На души хоть підпеньки суши.
На небоже, шо мені ни гоже.
На підлогу, тай кістками підперси.
На рідке г..но багато дощу ни треба.
На старости буває і куля в голові.
На столі Великдень, на дворі – Різдво, а в оборозі –
Юріє.
На такий гнів ниплетений хліб.
На тобі небоже то, шо мені ни гоже.
На язик маєш два замки – и зуби, и губи.
На язика мед,а на серцю лед.

Набувси у гостях, ек свиня у кнуря.
Набудитси...Єк Штефура в небі.
Набуласи, ек свиня у кнуря.
Нагадала собі баба, ек колис дівков була...
Наговорив штири міхи арештантів.
Надоїв мені,ек гірька редька.
Надувси, ек вош на морозі.
Надуласи, ек курка на дощ.
Най би була гречка, лиш ни суперечка.
Най Бог бере вже з тов правдов.
Най буде кривий, горбатий, лиш ни жонатий.
Най буде сорочька ци фустка дранка, але пранка
(випрана).
Най буду біданков, але гоноровов.
Най знає, шо лікоть сметани куштує.
Най кажут, шо я горшьок, лиш най ни пхают у піч.
Най крашше лишитси пустому, ек доброму ни стане.
Най мастит голу чіфурками.
Най пахне крамницев, а ни чужов гузицев.
Най пугте йде в поле, най кишки ни поре.
Най роботу робит той, хто її видумав.
Най Тебе, ика їс розумна.
Най Тебе середда ратує.
Накрав, ек пес блих.
Нам гриш ціна.
Народу – ек кислороду.
Начінаєтси Гандзю книш.
Наука ни лізе без бука.
Небіжчики уміют мовчети.
Невістка, ек псеця кістка.
Ни біжи поперед свого деді, ни лізь наперед льохи!
Ни брав, ни крав. Єк си визнаст – я подам...
Ни виддаши – то й дома здашси.
Ни відкриєш ворота – то ни ввійде свинота.
Ни вірю, поки ни провірю.

Ни все водно так буде.
Ни всі кури одної натури.
Ни вспів пернути, а вже всравси.
Ни всьо за гроші купуетси, ни всьо за гроші продаетси.
Ни вчі вченого їсти хліба печеного.
Ни дай біді вмерти, а вна ни даст тобі жити.
Ни до чього парубочив, тай так прогаздую; ек си зможу
– то для жінки люлечку вшталюю.
Ни доходечи, ни минаючи... де пень колоду тегне...
Ни думай, ек жити, а думай, ек вмерти.
Ни ківай її, бо вона така, ек печериця.
Ни копай другому ему, бо сам у ню впадеш.
Ни корови, ні свині – лише сталін на стіні.
Ни крутиси, ек муха в окропі.
Ни легко пидойматиси драбинов у гору, але легше з неї
упасти...
Ни має розуму і гивно посолити.
Ни маєш вівці коло хати, ни меш мати вшо си вбрати.
Ни маєш друга, ни маєш ворога.
Ни молитси лиш тот, шо ничьо ни робит.
Ни навіки каліка, ни до смерти паном.
Ни наша свинка – ни наша солонинка.
Ни нервуй мене нервову.
Ни один чорт постоли пирвав, аби нас зпарував.
Ни перди у блеху.
Ни поможе бабі й кадило, ек бабу сказило.
Ни риба, ни мнесо...
Ни суди і несудимим будеш.
Ни сідаю за стів, бо нога болит ходити.
Ни така шкода, ек ни вигода.
Ни твій, тай ни мій, тай ни з нашого села.
Ни тільки пива – кілька дива.
Ни то шо ти черешню вкрав, але чого ти в ню виліз?
Ни той старец, шо просит, а той, шо торби ни має.
Ни фали день до обіду, а жінку до смерти.

Ни хоч срати – ни муч сраки.
Ни хочеш женитиси – ни бери за руку.
Ни хочу їсти, лиш хочу сісти.
Ни чай, ни кава, лиш біда лукава.
Ни штука народитиси, але штука дожити.
Ни я б'ю, бечька б'є, за тиждень – Великдень.
Нима діда – нима хліба.
Нима ліса без калини, а села без болота.
Нима ничьо злого, аби ни вийшло на добре.
Нима такого зла, аби вно ни обернулося добром.
Нихто ни натегав, а на гузици було.
Ничьо. Біда мусит вид чогос вмерти.
Ничьо баба ни вартує за дрантивного жида.
Ничьо ни тримаєтси, ек в диравій каструлі.
Ничьо так ни єднає людину з людинов, ек біда.
Ногами би си вперла, ек коза на леду.
Носиши, ек воня в гачях...
Ношуси, ек дурний з бріхташков.
Ням, ням, - з'їла баба клоче.

О

О, аж тепер тобі жеба цицки даст.
Обисравси – то стій.
Обіцєв пан кужух, тай тепле його слово.
Овечка – це убери хата, донька на виданні – це розбери хата.
Огідна, ек зима тогідна.
Огідна, ек мука тогідна.
Одна ворона з кола, а друга на кіл.
Одно в луг, друге в плуг.

Оженивси без сардака, тай взєв без сорочьки.
Ой бідна нене, шо він лізе на мене.

Ой весіле, весіллечко, голубці варетси, я молоду
поцілював, тай вна виддаєтси.
Ой гаю, гаю, файну жінку маю. Через тоту парубію
скриню замикаю.
Ой жди ко ші! Ше ни було бабиних три дни!
Ой, Йване – дулубане, жінка твоя полька, наломила
сучя-дручя, тай вдавила бойка.
Ой, Йване, Йване, жите наше всране! Кажут люди, шо й
смерть така буде.
Окуляри забув... Хочу видіти кого викреслювати, а кого
вішіти...
Опришки п'ют из одної флешки, а молодиці из кирниці.
Оселефивси старец побитої хати.
Основа є ика є, але ткання треба.
От, не забувайси, але постарайси.
Очі си страхають, а руки си ввихають.

П

Пазь своє під носом, ек чуже під лісом.
Пальцем пробий, тай води си напий.
Пам'тайте, любі діти, шо стариню варт любити. Рік за
роком промине – и вас чекає цисе саме!
Пана видко по холевах, а співака по голосу.
Пана видко по холевах, а хлопа по шмарьках.
Пана здалеко видко по холевах.
Панські лахмани студінь пропускають, а кожушки завши
зігрівають.
Паршивому поросеті і в Петрівку холодно.
Паршивому теляті і в літі холодно.
П'ений проспипци и протверезіє, а дурень – николи.
Перестигла сливка тай упала у гівно.
Першкаки – штовбаки, рахували патики! Патики си
поломили, першачки си зажурили.

Пидкова – на шесті. Газда її усіди клав ріжками догори
аби ловила і берегла шесте. Єк будут ріжки вдолину
– тогди нічьо хати ни тримаєтси, усьо вичурає,
пускає вид себе. Одну – на порту або перелаз, другу
– прибивав скраю на поріг, так єк кінь іде, аби злий
дух ни внадивси до хати. Ше одну – клав у комин, аби
відьма ни залітала...

П...а здачі ни даєт.

Пий, пий – тай будеш дурний.

Пише, шо ни лише, а єк лише – то напише.

Пише, шо ни лише, а єк прийде – то ни озме.

Піди слуго, бо я сам.

Підкигнуласи, єк сонце на небі.

Підскакує, єк Грицало на грани.

Підскакує, єк миш у крупах.

Піп з дараби ни втопивси, бо на ній ни їхав.

Піть ти шмарькуне!

Піхає, єк глуху зазулю.

Пішло, єк на тот світ.

Плач близько коло гузиці.

По моему приказу ходє кури по Кавказу...

Поїхали, поки трафитси пішки.

Поки грім ни заgrimит, то Василь си ни перехрестит.

Поки діда – доти хліба.

Поки товстий ихсохне, то худий здохне.

Покровонько, Покровонько, укрий мою головоньку,
иков таков онучок, най си дівков ни мучу.

Полонинка хліб ни родит, ни родит пшеницу, а викохує
легіників бринзов тай жентицев.

Поляки – до сраки, вірмени – до дупи, а ми, українці, -
тримаймося купи.

Поляки стегают послідні штани з сраки.

Помогає, єк сухій гузиці попіл.

Поможе ци ни поможе, а ти їж тоти таблетки Федю-
небоже.

Поможи мені, Боженьку, вік тобі молитимуси.
Помолодів, так, ек гачі у діда старого.
Попап, ек сливка у гивно.
Попадаю ек ни в партію, то попадаю у гивно.
Попови можна, а декови зась?
П...о черлена, ни один раз через тебе була заголена.
Пофали ми роте, бо ек ни пофалиш – то ті роздеру!
Працювали, наробилиси, п..в накрилиси.
При чому тут міліція, ек грім поросі вбив?
Прибережи свою упертість, гордовитість,
самовпевненість на подальше жите.
Прибери пень – тай той будет файний.
Приємна, ек атомна війна.
Причепивси, ек мокрий папір до гузиці.
Причепивси, ек попів до мокрої гузиці.
Причепивси, ек реп'ек до кожуха.
Про мене, Семене, хоть ліз на мене.
Про одного рака торба однака.
Продали «Гий», купили «Тпручь».
Прожила я так, екби в одни двері увійшла, а в другі
вийшла.
Пропала, ек катран з плоту.
Пропала, ек пес мижи сливами.
Пропало, шо з воза впало.
Простий, ек двері у стайни.
Проти лому нима прийому.
Псови добра й муха.
Пуп ни вродит – ни бійси.
Пусти біду в хату, а витак її ни збудешси.
Пусти свиню під стив, а вна вілізе на стив.
Пустий, шо ни хоче і руков кети (дуже лінивий).
Путаються думки, ек воличка у тонкому клубкови.
Пропащому п'їнюзі хоть добре кажи, а хоть на голові ків
теши – то все на вітер.

Р

Рада би душа в рай, та гріхи ни пускают.
Раденьке, шо дурненьке.
Ранна птаха зуби тереби, а пізна – очі протирає.
Рано – шпіц, в обід – ніц, а у ввечір – то шо з обіда
лишилося.
Ранок – панок.
Ревкає, ек сернюк на погоду.
Рейзика на двоє: або вийграв або програв на все житте
своє.
Репетуй, репетуй, пану м'єсо, мені – х...
Риба шукає, де глибше, а людина – де ліпше.
Риби ни хочу – тай ноги ни мочу.
Рівно, ек бик посєв.
Робота йде, контора пише, а Матій зарплату получає.
Робота – ни вовк, у ліс ни втече.
Розбіглиси, ек чорт від ладана.
Розвелоси, ек мишиного гивна на старій полици.
Розмішу, ек жебу, лиш калюші повилазе...
Розсипав Петро голубці.
Розсипав бис си на маки-макенні.
Розсипки би кінаглі найшли.
Розумієтси, ек баран на біблїї.
Розумний каже на глум, а ти бери на ум.
Розумний ни скаже, а дурень си ни додивит.
Розумні пішли до розумних, а мене пислали до Вас.
Розумні про шос добре говоре, а дурні про погоду.
Росте, ек стара бараболя у сирїй земни.
Рости велика – ни будь дика. Ни йди в ліс, бо вовк з'їст.
Рубай дерево, неси дерево.
Рука руку миє, а лице – обі.
Руки ни мочу, та й риби ни хочу.

С

Сам самовець, ни корови, ни овець.
Сама «свиня» міх дерет, тай сама пищіт.
Свату, свату! Сравси я в вашу хату! Жінка ек свиня, діти
– поросети, а ти ек кнурь!
Свині в ріпі, свині в ріпі, телета в капусті, та ек им'ют
тай полюб'єт – полюблену пустєт.
Свиня наша, а сало ваше.
Свиня рве мішок из збіжем і ше фист криче.
Свиня хоче, а людина потребує.
Свічка повинна догоріти, як і людське життя. Бо для
того її запалили, а його зачали.
Своє люби, а чюже шінуй.
Своя сорочька ближчя до тіла.
Святий телепей ни вбий мене тепер. Ни зросла – ни
була; умру – ни буду.
Сидит,ек кльочка на ёйцях.
Сидит так тихо, ек муха за лубом.
Сижу, пержу, каглу затикаю.
Симен суди, Симен туди, принеси води и дров, а витак
роби це знов.
Сип, Семене, най си меле!
Ситий голодного ни розуміє. Тай дужий слабому ни
вірит.
Сім бід на один обід.
Сім раз у двері – ни разу до хати.
Сім раз, раз попри раз.
Сказав дрімко – идім ко, сказав дрімайло – лігаймо.
Скала ика тверда, а дошші й чес ї розмивають. А людину
розмивають роки...
Скегай, куме, портіниці, – латай кумі хату.
Скоріше седиш, скоріше вийдеш.
Скорше б волос на долони виріс, ек таке би могло
статиси.

Скривилася, ек середя на п'єтницю.
Скрізь добре, але дома таки икос найліпше.
Скрізь є вуха, навіть там, де нема стін.
Скупому здаєси, шо задурно й хрін солодший.
Слава Богу, шо Богу декувати. Бо ек би «ни дай Боже
шош» - то Боже борони.
Смак життя ни в п...і.
Смерека хоть и гнила, та сук однаково на ний стирчіт.
Смерть та родини ни ждуть доброї години.
Соваєтси, ек голод у сраку.
Совість, ек у свині скорість.
Сокотит, ек пінку на молоці.
Сонце гріє, дощ паде.
Сонце так гріє, шо пси в холод тікають.
Сорочка близкіша від сардака.
Сорочка блища аніж кожух.
Сорочьку би дав з себе.
Спарив окріп, тай води боїтси.
Спереду піонерка, а ззаду пенсіонерка.
Справжний гуцул завше любить мати дома запас
продуктив.
Срав я на него, ек на гладку плитку.
Срав си, тай ни давси.
Срака пер діла – тай маку ни їла.
Став, ек лихий на шкоду.
Стара каструля ни блистит.
Старе, ек гайда.
Старе, ек мале.
Старе по старому переписано.
Старі людикажуть, шо екшо хочіш мати гнівників, то
лиш позич комус гроший.
Старість – то ни радість.
Старого вовка на молоде єрчі кегне.
Старожили кажуть, шо ек ліс веснов ни цвів, то и білих
грибів (боровиків) ни чікайте.

Стати одним махом гуцулом і актором краще, ніж
шукати по львівських сходах поетичного настрою.
Стид ни дим, очі ни виїст.
Страх бабі у лопуші.
Страх робит усіх однаковими перед лицем смерті.
Стули кагленку і ни мели полову. Зелена ше.

Т

Та аби мені мову до завтра видібрало, екшо я на
світочку лию.
Та аби я з цього місця ни встав, шо кажу правду!
Та аби я ни діждав дітій своїх вінувати тай чільце їм на
голу класти, екшо отут отакої собі набріхую.
Та аби я ни кинувси, шо отутечькі з вами по правді!
Та аби я свет божих, самого светвечіра ни увидів
светкувати – шо ні, ни брешу.
Та аби я так дочікав онуків своїх любих бавити!
Та гопки, та гопки, а хто мені горівочки, то тому я п..и.
Та диправди правду вам кажу!
Та корова, шо багато ричіт – мало молока дає.
Та най мене шлях трафит, шо ни брешу.
Та не той, брате, гуцул, шо погуцуливи,
Але той лиш, брате, гуцул, шо в горах родивси...
Та сама баба Параска, лиш друга запаска.
Та сама Параска, лиш у другій спідниці.
Та шо ви си з мене смієте, тай отутечькі за назбитки
маєте: думаєте, шо я вигадую, вибріхую?
Та я Вам шо – гайда, аби брехати?
Так багато гроший, ек на старій полици мишеків.
Так би зарув, ек бик, але екби знав, шо поможе.
Так би ни додав, ек ката серливого ни допестив.
Так боїтси, ек пси діда у вузькій вулиці.
Так виглідає, ек макух під лавицев.

Так гріє сонце, шо пси в холод тікают.
Так до газети, ек щур до муки.
Так зрпотів, шо аж корова у стайні зарула.
Так език у роті оповиваєтси, ек горох навкруг тички.
Так їм дитини треба, ек зайцеви стопсигнала.
Так крутит, ек фірман батогом.
Так кусай, аби міг прожерти.
Так набраласи, ек сучка блих.
Так носитси, ек дідько в порожному склепі.
Так помагає, ек попів до сухої гузиці.
Так поправ'юси, ек буханка хліба у голодного в руках.
Так ригала, ек сука вид хрущів.
Так роб'є, ек сире горит.
Так, тай шше ни так.
Так треба глігати, аби годен прожерти.
Так си заробила, ек п...ав малинах.
Так си носе, ек миши в крупах.
Так си пуцує, ек вовк від криви.
Так си пліт тримаєтси, шо вмерлий би руков трутив.
Так си теліпає, ек дишіль у возі.
Так си тегнут, ек сонце на небі.
Так сиділа тихо, ек муха за лубом.
Так спит, шо хоч до сраки дров рубай.
Так стою, ек горох при дорозі.
Так тегнитси, ек глиста на дощ.
Так у череві робитси, ек у небі перед дощем.
Так червоніє, ек кобила, шо віз перевернула.
Так чужі діти скоро ростут, ек жидівска липа.
Так штимує, ек твердий горох з рідков кулешев.
Така баба, ика дрить прела, тай на хмари гавкала.
Така бабка, ек сім миль від пекла.
Така бідна, ек махорка російська.
Така віра, ек на бистрій воді піна.
Така голу порожна, ек гарбуз, шо вибрали насіння.
Така груба, ек жаба в кошели.

Така до роботи, ек коса до трави.
Така до шиття, ек жид до кужеля.
Така з неї користь, ек з г.а бичь.
Така, ек макух на підлозі.
Така їда, шо впрів – то змерз.
Така правда, ек вош кашле.
Така пуста, шо півпостола попелу не варта.
Така угідна, ек зима тогідна.
Таке! За гріш, тай то гірке.
Таке, ек г.но м'єке.
Таке всьо пусте, ек сало без хліба.
Таке з себе показує, ек вивернена кишка.
Таке наробили, шо пси з маслом би ни з'їли.
Таке поросі, ек добрий кріль.
Таке пусте, ек дира в мосту.
Таки ні. Бо ні. Таки шо ні, то ні!
Такий біленький, ек комин з середини.
Такий голодний, шо аж кишки до шкіри поприлипали.
Такий гоноровий, ек кугут з довгим фостом.
Такий до роботи, ек глухий пес до полювання.
Такий до роботи, ек миш до гуляння.
Такий пишний, ек цвинтарь опівночі.
Такий розвезений, ек свинске корито.
Такий свояк, шо з грудий в очі си дивит.
Такий ше син и вродив, аби всім вгодив.
Такі, ек дрантій з рапатім.
Такі губи надув, ек два свеклові голубці.
Такі заробітки, ек гумка в трусах.
Такі шшірі, шо ни треба просити – дают без придавку.
Такого неквапного добре посилати по смерть.
Там де дітьтьо град кує.
Там де я був, там мене вже нема.
Таний сир буває лише в мишоловці.
Твоє свердло у моему протесі ни буде йграти...
Твої очі з розуму зводе! – Та ти ше гузицу ни видів...

Тежко мудрим бути, єкдовкруг тебе тільки дурнів. І
кождий знає, єк треба жити. Кожний тобі це розкажує.
Тежче почети, зато легше кінчети.
Теле ше в корови в задници, але для него вже сплели
курмей.
Телети ше нима, а вно вже мотузе суче.
Тепло, шо крізь гузицу текло...
Тепло кістки ни ломит.
Терла баба маку, а макогін си вириває – прямо бабі в
сраку.
Терла баба сім'є, а макогін си вириває – прямо бабі в
тім'ї.
Теши дерево, лиши дерево.
Ти без мене, єк г..о в жмени.
Ти бестия...
Ти збирайси, тай йди до холери.
Ти краще на себе подивиси, икий вимахав, єк гарбуз на
тичці.
Ти наперед на рік знаєш, де будеш у середу.
Ти ни нюхай, єк пахне у стайні (хліві), а понюхай, єк
пахне на столі.
Ти сам собі віриш, але себе дуриш.
Ти свою дитину колиши, а моя най плаче.
Ти так хочеш прибирати, єк голодний срати.
Ти так, єк дим тай нитка.
Ти таке говориш, єк три п'єні гуляют.
Ти це знаєш, шо я давно забув.
Ти чув, шо царі помінєлиси? Кусаковський до
Торбовського, а Корзановський до Горшьковського.
Ти шмарькачу! Перший раз гузичники підтегни, а тогди
зо мнов говори!
Ти шош мені таке сказав, шо ни годитси ни в пліт, ни в
ворота.
Тиха вода береги миєт.
Тиць, перчиць, а збоку бантик.

Тільки парубочив, тай г..но розтолочив.
Тільки світа, шо в вікні.
Тішитси, ек дурний милу.
Тєгає Божу хвалу за фіст.
Тежко лізти драбинов угору, але лехко з неї падати тий
ше копняка мож дістати.
То є так,але шше ни так.
То ни пес,шо на свою буду бреше.
То ни чьоловік, шо свою жінку судит.
То ни штука вінок на голову покласти, а штука в парі
вік звікувати.
То ти бицю від мої телиці?
То ші вилами по воді писано.
Той, хто руку на рідного дєдю підоймає, то великий гріх
має.
Той, хто бідував змалку, то й бідуватиме до останку.
Той, хто дбаї, то і всьо маї.
Той самий вуйко, лиш в других штанах.
Треси деревом, ек циган грушков.
Треба вміти всьо робити, лиш ни всьо робити.
Треба жити так, аби тобі заздрили.
Треба кальоші міріти против себе.
Треба лижки, треба миски,тай ше третої колиски.
Треба свого бити, аби чужі боєлиси.
Треба так прожити сагоднішній день, аби завтра ни
встидно вмерти.
Три дни ни їж, а весело дивиси.
Три косици коло гузици, а завтра ни одної ни видко.
Тримаймоси купи, ек цвики в паркані.
Тримайтеси в гаразді, ек х..й у п..і.
Тримаєтси, ек вош кожуха.
Тримаєтси, ек старец побитої хати.
Тримаютьси один одного, ек вош за гачі.
Тринди ринди – завтра Петра.
Трісетси над тобов, ек жид над куделев, шо аж шлях

траф'єєт.
Трухлевий гриб, тай шше кєгне.
Туда дуй, а відти – х..
Туда з смаком, а відти з страхом.
Тут жию, а завтра гнию.
Тут так пише, єк я читаю.

У

У багатого коліна голі, а в бідного п'єти.
У геканню тай в шоканню тай ніч пройшла.
У горечу пічь дров багато ни треба.
У гурті й свині крашше їде.
У гуцулів вівця – то кожух, свита і душа сита.
У жорнах лиш си можна терти до самої смерти.
У елової корови лекше видоїти молока, єк у лихої жінки
доброго слова.
У колгоспі добре було жити: один робит, сім лежит. А єк
добре припечет – то й той утечет.
У корови молоко на єзиці.
У корови, кози, вивці – молоко на єзиці.
У лутового старця завше тайстра порожна.
У мене руки довгі, лиш то шо ни злодій.
У сердитого старця уводно торба порожна.
У Тебе в голові весіле, а в штанах похоронок.
У Тебе гадок, єк у пса доріжок.
У чужому селі й тріски б'ють.
Угі на ті на дираве каміння.
Умер, ни вмер – завтра ховают.
Упрів дрижучи.
Усе минає, єк ранні черешні.
Усі файні, лиш мені ни один ни вдавси.
Усрамси, но ни дамси, з'їм – ни попушу.

Ф

Файна молодиця, лиш голу, ек дійниця.
Файний ґазда, лиш руки смолаві.
Файній дівці добре і в ганчірці.
Файно баба діда шінує... Прив'езала до лавици,
кропивов годує...
Файно їсти, добре спати – Бог здоров'ї мусит дати.
Фалько си нафалит, а будько си набуде.

Х

Хатні мислі в дорогу ни брати.
Хитрий, ек старий лис.
Хіба хата винувата, шо дитина дурнувата?
Хліб на хліб ни важит.
Хлоп – сила, муху ймив – муха си вссела.
Ходит, ек писана тайстра, а дурне, ек мошькове лоші.
Ходит, ек тіло без душі.
Ходит, ек оснадія.
Ході в тумані, ек гуси в мраці.
Холера, ни сокира – дрива рубає, а воду ни хає.
Хоть біданка, але гонорова.
Хоть головов у камінь, хоть каменем у голу.
Хоть голодний, але весело дивиси.
Хоть иди пішки до Кракова – скрізь біда одинакова.
Хоть ни файно, але дуже.
Хоть плач, хоч скач.
Хочеш нажити ворога - позич йому гроші.
Хто бере квитки у касі – той иде пішком по трасі.
Хто в руки плює – той в роботу сере.
Хто годен – той ни голоден.
Хто дбає – той має і слину ни глигає.
Хто змочів – той и висушит.

Хто йку рибу ймив – то й и їв.
Хто кочеєтси, - той мохом ни обростає.
Хто кружкує – той дома ни ночеє.
Хто має бджоли – той має мід, хто має діти – той має шмрід.
Хто мене згадав – на стіни би си драв.
Хто ни квапен – тот ни втратен.
Хто пизно ходит, той сам собі шкодит.
Хто чуже краде – той свого ни має.
Хтос мене згадав, ек срати сідав.
Худа, ек терлиця.
Хто бідував змалку, то й бідитиме до останку.
Хто богато перебирає - той утрачєє.
Хто ек їст – так і робит.
Хто коло чього робит, той з того и жиє.
Хто ник вапен, той ни втратен.
Хто сужений – то ни розгуджений, хоть най буде пишний, хоть обаблений, хоть богатий, ци бідний.
Хто чим воєє, від того й гине.

Ц

Цвитет, ек макух пид лавицев.
Це тобі ни коники з гівна ліпити.
Цего така крішка, їк сине за нігтем.
Цего тижня мою тещу гадина вкусила, гадина здохла – теща си лишила.
Ци ви чули добрі люди такі кондовіта, шо до дівки і горівки ни треба би вїйта.
Циган на то кліщі держит, аби ни пекло.
Циган украв, а коваля повісили.
Цу роботу би ни доробив, ек котечу голу би ни догладив.

Ч

Чемний, шо гниет робота в його руках.
Чес на чесу ни стоїт.
Чес цигани крадут.
Чим гірше людині на душі, тим більше вона жартує.
Чим тепліше хлопцям в ноги – тим ми ближче до
Перемоги.
Читаю, читаю, на полицю складаю. Полиця си урвала,
читака си уср..а.
Чия рука ни від пера – гузиця від крісла.
Чия шкода – того гріх.
Чій би бичок ни скакав, а телетко - наше.
Чім хата багата, тим і рада.
Чірвак бабу точет, а вна діда хоче.
Чого боїшси – того ни убоїшси.
Чоловік – ек роса: сагодне є,а завтра нима.
Чоловік – ни бабі жінка.
Чоловік без жінки, ек пес без бліх.
Чоловік без любаски, ек машина без запаски.
Чоловік інакше ни може аби ни присів.
Чоловік і жінка – жарена печінка.
Чоловік і жінка – курічя печінка.
Чоловік – ек постіл, але тегнут за стів.
Чоловік у куті так знигів, шо порток ни видів...
Чоловік у хаті, ек віник у кутку.
Чужа жінка може цілювати будь икої днини, а своя лиш
на весіллі тай у домовині.
Чужа кошера вівці ни годує...
Чуже довго ни загіріє.
Чужими руками добре й грань гребсти.
Чужі діти борше ростут, ек свої.
Чьо «Йой», коли буде «гвавту»?
Чього би я ни тропотів, ек я газда Дронеків.
Чього бик звик – того й рик.

Ш

Ше телі в ср...ці корови, а йму вже сучют курмей.
Ширшы, ек вереня, а тонша, ек волос.
Шкода олувка... (марна трата часу).
Шлях би його ни впік.
Шо би то робити, аби нічьо ни робити?
Шо буде, то буде. Гірше смерти ни буде.
Шо буде бабі, то буде й громаді.
Шо будеш робити? – Зуби на клинок, тай пироги варити.
Шо в тверезого на думці – то у п'єного на єзиці.
Шо вбере – то пасує, шо из'їст – то смакує.
Шо ви до мене пристали, ек г.но до порток?
Шо ви робите? – Жеби гоню.
Шо ви так заперезалиси, ек Параска в єгодах?
Шо видиш, шо знаєш – то най гние в тобі.
Шо день – то добрий день.
Шо дихне – то брехне.
Шо дівка так ходит, екби 10 років сиділа на бочці?
Шо за біда, шо п'єтси вода?
Шо за днину жінка зробит, то курка загребе за годину.
Шо закладено геном, ни виженеш автогеном.
Шо запишниси, ек пиріг єчмінний?
Шо іс си надула, ек порхавка?
Шо кому, а Бог йому.
Шо кому смакує – най здоров пакує.
Шо має бути – то и буде. Вид свої долі нікуда ни втечиш и ни сховаєшси, хоч ек бес хотів.
Шо має бути твоє – то і буде. Єкшо ни на цім світі – то на тім.
Шо має тиснути попід груди – то най иде помижи люди.
Шо мала – то дала, аби душка в царстві сіяла.
Шо мені си снило? Шо ліндичок-чуфіндичок поросітко вкєло.

Шо мині за обочі, ек біда перед очі.
Шо ни доречи – то видверечи.
Шо платити? – 100 гривень без двох нуліві гривню
решта.
Шо правда – то ни гріх.
Шо робити? – Корову продати, молоком си живити.
Шо робиш? Сижу, читаю. Чай ни п'ю – бо ни маю.
Шо розбрехалиси (розговорилися), ек ґаздівські пси на
вітер?
Шо розцвив, ек макух під лавицев?
Шо стегну – то забуду...
Шо страшніше – то модніше.
Шо ти їс си розляпала, ек корова хоромами?
Шо то за кума, шо під кумом ни була?
Шо то за робота? Заголити тай лишити дівку коло
оплота.
Шо то за робота, коли кітка з'їла кота.
Шо то мені за зіллечко – перекотиполе, шо то мені за
кавалер, шо вусами коле?
Шо у тверезого на думці – то у п'єного на губці.
Шо хатка, то ни одна гадка.
Шшіра п..а завше мокра.
Шлюс Параню по коханню. Віддай перстень, бо я си
женю.
Шукав у запічку, а найшов під припічком.
Шунувси, ек овод усраку.

Я

Я би квапивси на ранішній, а сів на вечірішній автобус.
Я вже встав – я вже пшов...
Я вже зробила кобилі Павла.
Я вмю лиш езиком плескати.
Я глип, а то гриб... Я тудя, а то два... Яшо, а то г.о...

Я з тобов говорю вічно по правді.
Я ек плюю – то ни лижу.
Я несу тобі гранати, аби палити жидівські хати.
Я ни грішу, але таки прошу.
Я ни знаю, шо вона уявила собі в сраці фіранки.
Я ни лізу Вам у душу, а Ви ни лізте мені в сраку.
Я ни роба, бо на мене люди роба.
Я ни така багата аби купувати дешеві товари.
Я сагодне тобі нічьо ни скажу (бо ходила до сповіді), а
завтра шлях тебе трафіт.
Я сама голодна, ек пес.
Я так на тому розуміюси, ек вовк на звіздах.
Я так попоїла, екби їла.
Я така до гуління, ек жид до солонини.
Я тебе ни клину, але аби голу була ек дзвін, а мозок – ек
сердечько.
Я Тобі у спижі пальці покладу.
Я тримаюси одного, ек вош кожуха.
Я тут, а там пси горьшьки друт.
Я ше из тими старими замашками.
Як си маєш, нима ніц...

КУТАЩУК Галина

ГУЦУЛЬСЬКІ ПРИПОВІДКИ ТА ПРОКЛЬОНИ ГАЛИЦЬКОЇ ВЕРХОВИНЩИНИ

“Писаний Камінь”

Косів
2024

Комп'ютерна верстка
Віталія Стефурака

Видруковано в ПП “Писаний Камінь”
Свідоцтво Держ. реєстру: серія ДК, № 5083
Івано-Франківська обл., м. Косів,
вул. Незалежності, 28.
Тел: 067 342 07 47
E-mail: evrika-pk@ukr.net

Підписано до друку 26.05.24. Формат 60x84\16. Папір офсетний.
Друк офсетний. Умов. друк. арк. 2,79. Обл.-вид. арк. 1,31.
Тираж 100 прим. Замовне 626.